

Ebabil Türküsü

– Hamzakaplan · 01 Kasım 2013

Bir bedevi bakışı, muhtaç bir damla suya
Yaradan'ın aşkıyla iner beklediğimiz
Şimdi gebe kâinat, Yusuf gibi kuyuya
Müjdeyle gelmekte, yâr gibi özlediğimiz,
Gül kokulu teninden köprü kurar dünyaya
Tüm ukba karşımızda aşkla izlediğimiz

Dağdağalı hırıltı, bâtil tapınaklarda
Çırpınır son haddinde, kucak kucak nefretler
Yıkılır bütün bâtil, nurdan hafakanlarda
Pelikan bakışında saklı bütün hicretler
Keşke rüzgarın olsam, en kızıl şafaklarda
En zirvede sen varsın; ayrılık ve hasretler

Doğduğun gün ayrıldı, hüznü bitti güneşin
İhtiyar yeryüzüne, nur indi maveradan
Secdedeydi yıldızlar, yoktu benzerin, eşin
Örümcek zuhur etti, iplik iplik Hiradan
Rüyasındaydın her an, Dimeşkli bir keşişin
Hüzünlü bir bakışa, gizlemişti Yaradan

Sükûta bürünürken, en şiddetli efganlar
Katreler gökyüzünden günahkar gönüllerde
Hancının tapındığı, is dolu kara hanlar
Yakıldı hep ne varsa, puta dair çöllerde
Şimdi bu eşsiz sözü, bilmem ki kimler anlar
Şarkısı mırıldanır, nur sesli bülbüllerde

Ebabil türkünün haykırır maveradan
Kabenin damındadır, semalardaki mescit
Yüzünü çevirmiştir artık tüm masivadan
Yangın dedikleri şey, yalnız küçük bir kibrit
Peygamberler haykırır hep 'Kubbetüs-sahradan'
Durma ey aziz nefes, sonsuz şehirlere git

Duy sesimi kalbinle, sensiz dilim lâl oldu
Efendisi dünyanın, en gizemli intizar
Senin elinden zehir, insanlığa bal oldu
Sana özenip durdu, bütün cümle ahu-zar
Geçici gidişinle, dünyaya bir hal oldu
Gittiğin günden beri, hayat mezarlardan dar

Islak bakışlarında eridim bir mum gibi
Çatladı sabır taşı, esrarlı bir rüyada
Tepemden esti rüzgar, ensemde vurdu tipi
Üşüdüm sensizliğe, en güneşli havada
Şimdi ahkam sahibi, tilki soyundan hippî
Senin nazarın vardır, her baktığım aynada

Bir kelebek hüznüyle seyrettim olanları
Pusuya düşmüş ceylan ihanetten bihaber
Kulağımı patlattı kubbelerin çanları
İsterdim ki, kapında bana da kıtmirlik ver
Yıkıldı birdenbire yeryüzünün hanları
Ansızın zindan oldu, doğup büyüdüğüm yer

Hicreti arzuladım bir ateş gibi yanan
Büyüdükçe büyüdü içimdeki sensizlik
Bülbüller sürgün olmuş, katil kargalar sultan
Şeytandan daha çirkin bu zelil dengesizlik
Bir yetimdi hatıran karşısında ağlayan
Sabır imtihanıydı, bu büyük çaresizlik

Mihenk taşı ölç artık, göğün sınırı nedir
Kaldırımında yırtıldı bizim ahlak perdemiz
Yağmur yerine indi, en sığ düşüncede kir
Ninemnin duasıydı kalan, saf ve tertemiz
Tüm dünya sustu, yalnız biz haykırdık: "Allah bir"
Anlatabilmekti seni, tek ve bütün gayemiz

Mahcup bir eda çöktü sensizlik damarıma
Ulur şimdi pervasız, ulu orta çakallar
Hissettim hakikati, yaktım kendi nârıma
Ahenk dedikleri şey, kahvelerdeki fallar

Mirasımız kayboldu, ağladım zararına
Mevsim tersine döndü, kırıldı bütün dallar
Ebedin vuslat vakti, göçtüm öz diyarıma
Deđeri olmaz sensiz, siyahtır; aklar, allar.

HAMZA KAPLAN

31 EKİM PERŞEMBE 2013